

DE
C O N S I L I O P L A T O N I S
I N S C R I B E N D O V T R O Q V E
A L C I B I A D E.

Quum in legendis Platonis scriptis saepe nobis sit confitendum, ea, quod ad res in ipsis propositas adtineat, magnis laborate difficultatibus multaque obscuritate, tum maxime hoc nobis accidit quaerentibus, quare tandem Socrati cumque ipso colloquentibus has neque alias res dederit discutendas Plato ac quare eaedem res hac neque alia discussae sint ratione. Atque haud raro intelligentia dialogorum ipsius pendet e consilio, quod habuit in illis scribendis, adeo, ut ipso omisso, siue minus diligenter examinato, philosophi mentem omnino percipere nequeamus et hoc modo non solum utilitate, quae ex ipsius scriptorum lectione ad nos redundare possit et voluptate, quam illi sales adferant Attici, priuemur, sed in periculum etiam veniamus, ea, quae sunt scopo auctoris adcommoda-tissima et recte iusteque cogitata, veluti aliena, vel absurdia et maligna¹⁾, reliendi, siue vitiorum macula notandi, quae si probe perceptis, sunt ingenii

¹⁾ Sic Athenaeus Platonem reprehendit.

A